

Měsíčník **ZVON**

Říjen 2005

**Zpravodaj farností Říčany, Kostelec u Křížků, Mukařov,
Velké Popovice, Popovičky a Jazlovce**

K zamyšlení

"Dívám se na vás na všechny, bratři a sestry každého stavu ... a také na mládež: vezměte růženec s důvěrou opět do rukou a objeďte tuto modlitbu znovu ve světle Písma, v souladu s liturgií a v kontextu každodenního života."

Jan Pavel II. (Rosarium virginis Mariae, 43)

Jak přijmout výzvu papeže? Co dělat? Jak motivovat mladé lidi dnešní doby, aby si zamilovali modlitbu růžence? A jak obnovit potřebu této modlitby u lidí dospělých a starších?

Mnozí lidé říkají, že růženci moc nerozumějí, zdá se jim moc dlouhý a pořád stejný. Mnohdy nerozumějí opakování zdrávasů. A další důvod, který se často objevuje, že nenacházejí ten pravý vztah k Panně Marii.

Růženec je modlitbou kontemplativní, což bychom mohli do češtiny přeložit jako rozjímavou.

Můžeme ji též nazvat "modlitbou srdce" a nebo "modlitbou Ježíšovou". Je postavena na opakování. Jde o to, že nemusíme přesně rozumět slovům, protože slova působí v tomto případě jako kulisa, stejně jako melodie u některých kytarových písní chval, kdy se opakuje třeba jen jedna věta z Písma. Při této modlitbě se můžeme plně soustředit na Boha, můžeme v ní spojovat svůj život s životem Panny Marie a Pána Ježíše.

Starší paní třeba rozebírá v desátkách svou starost o děti a o rodinu, nemocný předkládá svou bolest a utrpení a mladý člověk hledá svou životní cestu. Růženec je modlitba, kde můžeme rozmlouvat s Ježíšem a s Marií. Právě Panna Maria, naše maminka, pomocnice všech křesťanů, nám nejvíce rozumí. S ní můžeme mluvit o našich starostech a radostech, Jí můžeme svěřovat svá tajemství, otevírat svoje srdce, Jí můžeme prosit o ochranu a pomoc, a můžeme si být jisti, že Ona nám vyprosí milost u svého Syna, tolik potřebnou pro naše spasení.

Papež Pavel VI. říká: "Bez kontemplanace je růženec tělem bez duše a jeho odříkávání je pak ohroženo rizikem mechanického opakování formulí."

Růženec býval velmi oblíbenou modlitbou křesťanských rodin. Tam, kde se rodina modlí v jednotě, zůstává sjednocena. Asi nemusím zdůrazňovat jakými negativními vlivy jsou dnes rodiny ohrožovány. Jsme často svědky jejich rozpadů, schází komunikace a dostatek lásky. Děti zůstávají osamoceny a častokrát nechtěny. Přichází samota a opuštěnost, zahořklost a nenávisť. Kdo jiný, než právě Panna Maria, nám může pomoci v našich rodinách s našimi dětmi, kdo jiný, než právě Maria, nám ukazuje dokonalou matku, která stojí, vždy vedle svého Syna. Svou pokorou a věrností je velikým vzorem pro každou ženu na celém světě.

Růženec je ale i modlitbou míru, protože přináší plody milosrdné lásky, a učí nás rozpoznávat Kristovu tvář ve svých bližních a zvláště v těch, kteří nejvíce strádají. Pohleďme na lidi, kteří v 21. století ještě umírají hlady, na lidi, kteří žijí v neskutečné chudobě, kteří se musí dívat do očí svých umírajících dětí. Pohleďme na lidi, kteří jsou zneužíváni pro zájmy velmocí, které vidí svůj hlavní cíl ve vykořisťování ostatních.

Právě růženec nám dává naději na mír. Pokud obrátíme své oči ke Kristu, tak my sami se stáváme strůjci míru ve světě.

Dobře se modlit, to **je** snaha celého našeho života. Někdy se to dá přirovnat k výstupu na vysokou horu. Kráčíme krůček za krůčkem k vrcholu. Růženec patří určitě k pokladům modlitby. Kéž bychom my všichni, mladí i staří znovu objevili tajemství růžence, a s větším pochopením se jej modlili ve chvílích smutku i radosti, doma i v kostele, o samotě i ve společenství.

Svatý Bedřich opat

Bedřich se narodil v Hallum ve Frísku začátkem dvanáctého století. Byl synem chudé vdovy, která ho ve velmi mladém věku posílala pást ovce. Během dlouhých hodin, které trávil sám na poli, nacházel Bedřich zálibu v modlitbách.

Když mu bylo zjeveno znamení o povolání ke kněžství, jeho matka kvůli jejich chudobě váhala. Farář z místní farnosti ale podchytil chlapcův zájem, a připravil ho pro kněžská studia. Během této přípravy ke kněžství zušlechťoval Bedřich tři druhy zbožnosti, které byly v té době samozřejmé: synovská oddanost Blahoslavené Panně, duchovní společenství s Janem Evangelistou a oddanost sv. Cecílii - mučednici prvotních křesťanů, která hrdinsky přijala smrt jako záruku své čistoty.

Po dokončení studia se Bedřich sám věnoval vyučování až do doby, než dosáhl předepsaného věku pro vysvěcení na kněze. Stal se pomocníkem kněze farnosti v Hallum, ale neustále se cítil volán k řeholnímu způsobu života. Během dlouhé nemoci se mu zdál sen, ve kterém k němu hovořil sv. Petr o ideálním životním stylu, vedeném apoštoly: „Patří, že jsme opustili všechny věci, abychom následovali Pána Ježíše, a on nám slíbil stonásobné.“

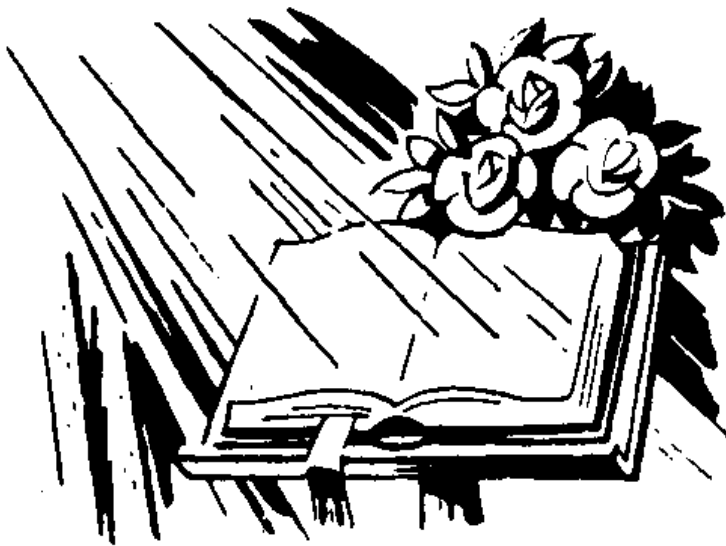
V den úmrtí své matky obětoval Bedřich sám sebe zcela Bohu přijetím řeholního života, inspirovaného sv. Augustinem. Nakonec vstoupil sám i se svým společenstvím do Norbertova řádu a v roce 1164 založil mariengaardenské opatství, jehož byl prvním opatem. Ve jménu opatství „Mariina zahrada“ se odráželo bohatství okolí kláštera. Byli tam novicové i novicky, a tak Bedřich založil v blízkosti opatství také konvent pro sestry.

Opatství se mohlo chlubit věhlasnou církevní školou pro vzdělávání chlapců a mladých mužů. Nové založení bylo nakonec připojeno jako dceřinné k Steinfeldu. Začátkem března roku 1175 Bedřich vážně onemocněl. Celebroval poslední mši sv. k počtě Blahoslavené Panny těsně před svým úmrtím 3. března 1175.

Svatý Bedřich je zobrazován v opatském oděvu jak drží květiny, které připomínají krásu Mariengaardenu a neustále bdí nad studenty vzdělávanými premonstráty.

Obnovujeme si své znalosti o Novém Zákoně – formování kánonu Nového zákona

Kdy se začaly knihy NZ považovat za „Písmo“ s absolutní autoritou ve vztahu k víře? Bylo to tehdy, když už nebylo možno s rozumnou jistotou dosáhnout živého Ježíšova evangelia, protože zemřeli ti, kteří viděli Ježíše na vlastní oči, i jejich žáci. A tak na počátku 2. století apoštolští otcové – sv. Ignác antiochijský, sv. Polykarp, sv. Barnabáš, sv. Klement – citují evangelia protože byla jako první uznána za „kanonické spisy“.

Prvním teologem, který dosvědčuje božskou autoritu knih NZ je Basileides v Alexandrii (za vlády císaře Hadriána v letech 117 – 138), který ve svém díle „*Excerpta*“ cituje úryvky evangelií a Pavlovy spisy stejným způsobem jako texty Starého zákona. Užívá při tom úvodní formuli „jak se říká“ nebo „Písmo říká“.

Postupně v dalším období (převážně ve 3. století) se tento seznam zpřesňoval dalšími autory. Vytvářely se tak zvané corpusy: corpus evangelií a corpus Paulinum tj. seznam evangelií a Pavlových listů. A konečně ve 4. století o Velikonocích v roce 367 vyjmenovává sv. Athanásius všech 27 knih bez pochyb. V roce 385 tento katalog přijímá sv. Jeroným a rozšiřuje ho prostřednictvím oficiálního latinského překladu (Vulgáta).

Při celém tomto procesu bylo nutno odlišit „Písma“, která mají božskou autoritu od ostatních – neautentických spisů. K tomu posloužila tři kritéria:

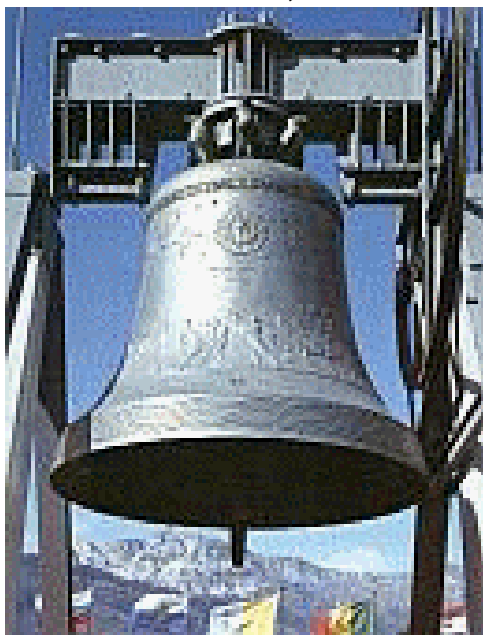
- Kniha musela mít apoštolský původ, tj. musela být napsána apoštolem nebo jeho přímým spolupracovníkem.
- Druhým kritériem – teologickým – byla pravá víra, která vysvětlovala vtělení v souladu s „živou tradicí“.
- Spis byl používán k veřejnému liturgickému předčítání v křesťanských shromážděních.

Dr. Fr. Reichel

Hlas zvonů 28. října

Stovky let provázejí lidstvo zvony. Svolávaly věřící, zněly při narození dětí, při svatbách, k poslednímu rozloučení, zněly na poplach, na rozloučenou vojákům, odcházejícím do války, vítaly jejich návrat... Naši dobrovolníci v Itálii slyšeli 29. října 1918 už ve čtyři hodiny ráno hlahol zvonů z Avia a jiných míst. Takto slavnostně bylo vítáno příměří – konec „velké“ světové války.

Farář Don Rosaro – jeden ze čtyř zakladatelů muzea na hradě v Roveretu navrhl, aby ze zbraní, které zůstaly na italských polích, lukách, v lesích a za přispění dalších národů byl ulit Zvon padlých - Campana dei Caduti. Měl svým hlasem uctívat památku obětí boje za svobodu. Nápad se uskutečnil a 24. května 1925 zvon slavnostně pokřtili jako Matku trpící – Maria dolens. Za přítomnosti italského krále Viktora Emanuela III. a papeže byl pak odhalen 4. října 1925, tedy právě před osmdesáti lety. Do zvonu byl vyryt známý výrok papeže Pia XII „Mírem není nic ztraceno, válkou může být ztraceno všechno.“

Roveretský zvon patří se svou výškou 3,36 metru, průměrem 3,21 metru a vahou 22,6 tuny k největším na světě. Dnes už není na hradě, ale na protilehlém návrší, obklopen stožáry s vlajkami národů, bojujících v první světové válce. Je rozezníván pomocí elektromotoru. Každý večer ve 21 hodin se ozývá jeho hlas ztichlou krajinou, stem úderů se odráží od hor, kde za budoucí svobodu bojovali a umírali i naši vojáci. Několikrát v roce je však slyšet dvě stě úderů. To když připomíná svátky zemí zúčastněných na bojištích první světové války. Takto zní za Československo vždy 28. října.

V Říčanech vznikla roku 2001 v souvislosti s výstavou a přednáškou o Československých legiích myšlenka, aby se zvony v českých městech a obcích ve stejném čase, třeba i krátkým zvoněním, k těm italským v Roveretu připojily. V Praze přijal „Říčanskou výzvu“ jako první starosta Prahy – Řep spolu s farářem starobylého románského kostela sv. Martina, a pak už se přidávala další města. O hlasu českých zvonů 28. října se psalo a mluvilo v rozhlase, v televizi. Italové přijali tu zprávu s mimořádným ohlasem.

Připomeňme ještě dvě data, kdy se po celém světě rozeznívají zvony: 11. listopadu vždy v 11 hodin k Mezinárodnímu dni veteránů (v tomto čase byla roku 1918 v Compiègne podpisem příměří ukončena první světová válka) a 8. května vždy ve 12 hodin k uctění konce druhé

světové války.

Zastavme se v letu dnů a s vděčností v srdci vzpomeňme při slavnostním zvonění těch, kteří ve zlých časech přinesli nejvyšší oběti!

PhDr. Zlata Fořtová,
Československá obec legionářská

V pátek 28. října ve 21 hodin se ke Zvonu padlých v Roveretu opět připojí zvony kostela sv. Petra a Pavla v Říčanech. Týž den už v 18 hodin se bude v kostele sloužit mše svatá za oběti první světové války.

Vaši Premonstráti

Kalendář na říjen

Neděle	02. 10.	16:00	Setkání mládeže na faře v Říčanech
Úterý	04. 10.	20:30	Setkání rodin u Baroňů
Pátek	07. 10.	16:00	Nácvik zpěvu z Taizé na faře v Říčanech
		17:15	Eucharistická adorace
		18:00	Říčany - mše sv.
Středa	12. 10.	12:00	Humanitární sbírka - charita
Pátek	14. 10.	18:00	Říčany – mše pro děti
Sobota	15. 10.	11:30	Růžencová pouť do Hájku u Prahy
Pondělí	17. 10.	17:00	Setkání katechetů na faře v Říčanech
Úterý	18. 10.		Svátek sv. Lukáše, evangelisty
		09:00	Říčany
		18:30	Velké Popovice
		17:00	Hudební podvečer
Středa	19. 10.	14:30	Sportovní odpoledne
Pátek	21. 10.	18:00	Říčany – mše pro děti
		19:00	Setkání mládeže na faře v Říčanech
Sobota	22. 10.	10:00	Poutní zájezd do Strahovského kláštera
Pondělí	24. 10.	20:30	Setkání manželů u Sirovátků
Pátek	28. 10.		Svátek sv. Šimona a Judy
		18:00	Říčany – mše pro děti

„ Svatý Václave, vévodo české země, oroduj za nás“

V Říčanech na svatého Václava po mši svaté předvedly děti scénku ze života patrona naší země, mučedníka – sv. Václava. Ocenili jsme přesvědčivé dětské herecké výkony, kostýmy i obrazový doprovod. Jistě na nás zapůsobilo ztvárnění svatovítských kanoniků – naši nejmenší

prošli symbolickým průvodem se svíčkami dle příběhu, který napsal Karel Čapek. Také nás zaujala legenda o tom, jak král Václav se svým panošem jde pomoci chudšovi. Panošovi je zima, Václav mu radí, aby

šel v jeho stopách a opravdu, královy stopy rozehrály zmrzlého panoše.

I my, pokud se rozhodneme, můžeme i dnes kráčet ve hřejivých stopách, jež zanechal ve sněhu dobrý kníže Václav, ve znamení Víry, Naděje a Lásky.

Poděkování patří Haně Zavadilové za přípravu, dětem za pěkné výkony a rodičům za ochotu věnovat čas svůj i dětí pro předvedení scénky po mši sv. také v Jazlovicích.

mp

Růžencová pouť

Na Růžencovou pouť do Mariánského poutního místa Hájku u Prahy v sobotu 15. října 2005 srdečně zve Místní společenství sekulárního františkánského řádu u sv. Anežky v Praze na Spořilově.

Sraz zájemců je v 10.00 hod. na konečné tramvají č. 22 a 25 v Praze na Bílé Hoře. V 10:10 hod. je odjezd autobusem č. 347 do Hostovic – Litovic, odkud se jde 2,5 km starou, ale nyní pěkně obnovenou poutní cestou při modlitbě růžence do Hájku.

V 11:30 hod. celebruje P.Řehoř Mareček, OFM mši svatou v obnovené kapli Panny Marie Hájecké. Po mši svaté je občerstvení a

možnost prohlídky celého poutního místa (ambitů, kláštera atd). Doprava zpět je možná autobusem č. 307 z Úhonic (2 km) na metro do Zlíchína. Podrobné informace na telefonu 241 950 251.

Dr. Fr. Reichel

ZPRÁVY :

Strahovský klášter

Srdečně Vás zveme na pouť ke svatému Norbertovi do Strahovského kláštera. Sejdeme se 22.října 2005 v 10:00 hodin před bazilikou na Strahově. Co nás čeká: prohlídka baziliky, obrazárny, knihovny a přilehlých zahrad s výhledem na Prahu. Po skončení programu bude návštěva Klášterního pivovaru s možností individuálního občerstvení. Pro zájemce je možnost účasti na mši sv. od 18:00 hodin.

Vaši Premonstráti

Podzimní sportovní odpoledne

Dne 19. října 2005 se uskuteční již 3. ročník podzimního sportovního odpoledne. Začátek je ve 14:30 hodin na " Sokoláku ", zúčastnit se mohou všichni zájemci o sportování.

Slovo života říjen 2005

„Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu“ (Mt 22, 21).

Je to rezolutní slovo, které promítá náš život do Boha, a potom nás se světlem a silou odtud pramenící vrhá do služby lidstvu.

Je to odpověď na zákeřnou otázku, a Ježíšova odpověď má mnohem větší dosah a poukazuje na to, co je skutečně důležité – dávat Bohu to, co už jeho je. On nás stvořil ke svému obrazu a ke své podobě! My mu tedy patříme, a k němu se máme vracet.

„ Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu“.

Jak tedy máme žít toto Slovo života? Tak, že s vážností a se smyslem pro zodpovědnost obnovíme svůj zájem o „ veřejné záležitosti“.

Budeme aktivně, kriticky a s rozhodností přinášet své myšlenky, názory a návrhy pro stále lepší fungování naší čtvrti, našeho města i celé země. Budeme-li plnit své úkoly dobře a s láskou, můžeme tím opravdu sloužit Ježíšovi ve svých bratrech a sestřích a napomáhat tomu, aby stát a společnost odpovídaly Božímu plánu s lidmi a byly ve službě člověku.

Podle Chiary Lubich

ZVON – farní zpravodaj

Vydává Římskokatolická farnost Říčany, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany

☎ 323 605 403, 736 522 800; www.ricany.cz/farnost

Uzávěrka příštího čísla je 20. října, příspěvky zasílejte na: pius.vagner@seznam.cz.

Textová kritika: Míla Pangrácová

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.